

F. t. l. vedr. afgift af elektricitet m.v.

Decentrale kraft-varme-værker skal fordele det anvendte brændsel på baggrund af bruttoproduktionen af enten varme eller elektricitet.

Decentrale kraft-varme-værker kan vælge mellem nedennævnte fire metoder til at fordele brændsel mellem el- og varmereproduktion.

I praksis er det dog kun to af fire metoder, der anvendes, nærmere bestemt en metode hvorefter Kraft-varme-produktionen deles med 1,25, eller en metode, hvor brændselsforbruget til elfremstilling beregnes som den brændselsmængde, der svarer til elproduktionen delt med 0,65.

Ved den første metode (varmevirkningsgrad 125) skal de decentrale kraft-varme-værker beregne mængden af brændsel til fremstilling af el, som der ikke skal betales afgift af, som det samlede forbrug af afgiftspligtige varer fratrukket Kraft-varme-produktion divideret med 1,25.

Udtrykt på en anden måde skal der for hver GJ varme, der fremstilles i kraftvarmeanlægget, dvs. varme, der fremstilles ved samproduktion af el og varme, betales afgift af 0,8 GJ brændsel.

Bestemmelsen indebærer dermed, at der betales afgift af en brændselsmængde, der svarer til varmereproduktionen på værket delt med 1,25.

Værker, der anvender denne metode, kan dog højst opnå afgiftsfrihed for brændsel, svarende til elproduktionen divideret med 0,35. Udtrykt på en anden måde kan der for hver kWh produceret el højst opnås afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 2,857 kWh brændsel.

De fleste – herunder stort set alle små kraft-varme-værker – anvender denne metode.

Ved den anden metode (elvirkningsgrad 65) skal de decentrale kraft-varme-værker beregne forbruget af brændsel til fremstilling af el - som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det samlede energiindhold i de indfyrede brændsler.

Udtrykt på en anden måde kan der for hver kWh el, der fremstilles i kraftvarmeanlægget, opnås afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 1,538 kWh brændsel.

Bestemmelsen indebærer, at der betales afgift af hele brændselsforbruget reduceret med en brændselsmængde, der svarer til den fremstillede mængde el delt med 0,65.

Ved den tredje metode (pro rata-metoden) skal de decentrale kraft-varme-værker beregne brændselsmængden til fremstilling af el som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede

elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede varme.

Ved den fjerde metode (elvirkningsgrad 90) skal de decentrale kraft-varme-værker beregne brændselsmængden til fremstilling af el, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Derudover gælder det, at den fremstillede mængde varme er den målte varmemængde af anlæg/værk, der skal indgå i beregningen, dvs. før et evt. eget forbrug af varme og før tilførsel af varme til evt. varmeakkumuleringsstank.

For elektricitet er den fremstillede mængde el den målte elproduktion, dvs. før et evt. eget forbrug af elektricitet.

Kraft-varme-værkerne skal for hvert kalenderår vælge en af opgørelsesmetoderne, som skal anvendes ved fordeling af brændselsforbruget for hele kalenderåret.

2.4.1.3 Afgiftslempelse på fjernvarme (»elpatronreglen«)

Ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 blev der indført en afgiftslempelse på fjernvarme, der trådte i kraft den 1. januar 2008.

For at undgå ulønsom elproduktion fik værkerne en afgiftsmæssig valgmulighed mellem varmereproduktion på kraftvarmeanlæg eller varmereproduktion på rene varmereproduktionsanlæg. Afgiftslempelsen omfatter f.eks. også varme, som kraftvarmereproducenten producerer på et naturgasbaseret spidslastanlæg.

Ved afgiftslempelsen blev afgiftsbelastningen sat ned til det niveau, som gælder for varme fra decentrale kraft-varme-værker.

Under Folketingets behandling af forslaget til ovennævnte lov blev der fremsat et ændringsforslag, der tog hensyn til forholdene ved centrale kraft-varme-værker, som i visse situationer producerer meget lidt el i forhold til varme. F.eks. når kraftvarmeværket er klar til hurtigt at kunne øge elproduktionen. Denne driftssituation, som benævnes »by pass«, kunne udløse en højere afgiftsbetaling end for almindelig Kraft-varme-produktion på et decentralt kraftvarmeværk. For at værkerne kan omfattes af adgangen til afgiftslempelse, skal driftssituationen foregå for mindst et døgn ad gangen. Endvidere skal told- og skatteforvaltningen godkende de nærmere procedurer for målinger mv.